

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Kiss János ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek a dr.Szabadkai Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Sárbogárdi Városi Bíróságnál 2.P.20.248/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság 1.Pf.22.534/2008/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperesek részéről 32/1. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 nap alatt 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s

A felperesek keresetükben 1.500.000 forint kártérítés megfizetésére kérték az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy az R.T.T. mellett levő s-i külterületen található és használatukban álló ingatlanokon 2006. év végén, illetőleg 2007. év elején az őszi vetésű búzában vadászható, illetve védett vadludak károkozása miatt terméskiesésből eredő káruk keletkezett. Az alperes kártérítő felelősségét elsődlegesen a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 1. §-ára és 75. §-ára, másodlagosan a Ptk. 339. §-ára alapították arra hivatkozással, hogy az alperes nem tett eleget a Vtv. 78. §-ának (1) bekezdése szerinti kármegelőzési és kárelhárítási kötelezettségének.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperesek kára vadkárnak minősülne, de arra is hivatkozott, hogy tevőleges magatartással, vagy mulasztással nem okozott kárt a felpereseknek. Álláspontja szerint a nyári lúd által a mezőgazdaságban okozott kárral kapcsolatban vadkár-megelőzési, illetőleg vadkár-elhárítási kötelezettsége nincs.

A bíróság jogerős ítéletével elutasította a keresetet. Megállapította, hogy a Vtv. 75. §-ának (1) bekezdése taxatív felsorolást ad, és csak az ott feltüntetett állatfajok által okozott és csak az ott megjelölt körben bekövetkezett károk esetén

felel a vadászati jog jogosultja. Ezért akár a nyári ludak, akár a vadászható egyéb ludak által okozott károk nem minősülnek mezőgazdasági vadkárnak. A kár megelőzésére a Vtv. 78. §-ának (1) bekezdésében előírt szabályok a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási vadkár esetére is irányadóak, de csak azokra az állatfajokra, amelyeket a Vtv. 75. §-ában károkozó fajként megjelöl. A felperesek keresete ezért a Vtv. szabályai alapján nem alapos. A vadászati jog jogosultságának kártérítési felelősségét a speciális jogszabály, az ott meghatározott vadak által okozott kárra korlátozza. Az egyéb állatfajok kártételeiért a vadászati társaság a Ptk. 339. §-a alapján nem felel.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet megváltoztatásával 1.500.000 forint kártérítésben kérték az alperes marasztalását a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással. Azt már nem vitatták, hogy az alperes a Vtv. 75. §-ának (1) bekezdése alapján nem felel a vadludak által okozott károkért, de arra hivatkoztak, hogy a vadgazdálkodással kapcsolatos egyéb károkért viszont a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján a kártérítési felelőssége fennáll. A védett nyári lúd kártételeiért az alperes nem felel, de az érintett területen a vadászható ludak voltak nagyobb számban, és okoztak kárt. A károkozásukért a vadásztársaság a kártérítés általános szabályai szerint köteles helytállásra.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A „vadkár” nem jelenti a vad által okozott valamennyi kárt, hanem a vadon élő állatok azon körének a károkozását, amelyhez a Vtv. megtérítési kötelezettséget ír elő. A Vtv. 75. §-ának (1)-(2) bekezdése tételesen felsorolja, hogy a törvény alapján milyen vad által okozott és milyen területen bekövetkezett károk megtérítésére köteles a kárt okozó vad vadászatára jogosult. Nem kétséges, hogy az egyébként apróvadnak minősülő lúdfajta e felsorolásban nem szerepel, tehát a károkozása nem minősül vadkárnak és azért az alperes a Vtv. 75. §-a alapján kártérítésre nem kötelezhető.

A felperesek másodlagos keresetének az volt az alapja, hogy az alperes nem tett eleget a Vtv. 78. §-ának (1) bekezdése szerinti kármegelőzési és kárelhárítási kötelezettségének, ezért a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján kártérítésre köteles.

A Vtv. 78. §-ában meghatározott, a vadászatra jogosulttal szemben előírt kármegelőzési és kárenyhítési kötelezettség - miként arra

helyesen hivatkozott a másodfokú bíróság - a Vtv. 75. §-ában felsorolt vadak által okozott károk esetében áll fenn, és ha a vadkár bekövetkezett, a vadászatra jogosult nem mentheti ki a kártérítési felelősségét azzal, hogy a Vtv. 78. §-ában előírt kötelezettségének elvárható módon eleget tett. A vadkár megtérítési kötelezettsége a vadgazdálkodásban való érdekelttséghez kapcsolódik, valójában nem felelősségi alapon áll fenn, így a vadászatra jogosultat kártalanítási jellegű kötelezettség terheli a vadkárért, az ingatlan használója pedig felróhatósága esetén köteles a kár erre visszavezethető részének a viselésére.

Az egyéb vadon élő állatok - így a vadludak - által a mezőgazdaságban (erdőgazdálkodásban) okozott károk megtérítéséért fennálló felelősségre a Ptk. felelősségi szabályai nem vonatkoznak. Az egyébként vadászatra jogosult vadásztársaságra tehát sem a Vtv., sem egyéb jogszabály kármegelőzési, illetőleg kárenyhítési kötelezettséget nem ír elő, és ilyen kötelezettség nem következik a károkozás általános tilalmából sem, mert az alperes az említett állatoknak nem tulajdonosa, így a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján kártérítésre nem kötelezhető.

A kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felpereseket a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

Budapest, 2010. február 11.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő
HM